

PREOȚI ȘI DIACONI ARESTAȚI ÎN PERIOADA 1945 -1989

Preotul **Ion Flueraș**, născut la 15 mai 1907 în Ilovăț, Mehedinți, paroh în Pantelimon, a fost închis în perioada 2 mai 1952 - 30 aprilie 1956.

Părintele **Petre I. Focșăneanu** (†), născut la 18 aprilie 1914 în comuna Podul Turcului, Tecuci, a fost hirotonit preot în comuna natală, după ce a absolvit Seminarul din Roman. Când a terminat Facultatea de Teologie din București, a fost numit preot la biserica Sf. Gheorghe Nou din Ploiești.

În 1948 este arestat pe motiv că ar fi fost legionar. Eliberat în 1949, este trimis preot în comuna Nistorești, județul Vrancea.

Arestat din nou și condamnat pentru ajutorul pe care l-a dat luptătorilor anticomuniști din Munții Vrancei, a murit la Gherla, în 1953, din pricina bătăilor și a schingiuirilor la care a fost supus în izolarea închisorii, unde fusese trimis pentru că a oficiat slujba învierii în acel an. Decesul a fost înregistrat la primăria Gherla, sub nr. 86/ 18 iunie 1953.

Preotul **Mircea Fodorean** din Alba Iulia a fost deținut politic.

Preotul **Constantin Foica** a fost închis la Canal.

Preotul **Leonte Frangu**, născut în 1919, paroh la biserica Sf. Pantelimon din Ploiești, a fost deținut politic.

Preotul **Ion Frațilă** din Brăila, născut la 18 octombrie 1909 în localitatea Viziru, Brăila, a fost arestat în 1958 și condamnat pentru "activitate legionară", prin sentința 1313/61 a Tribunalului Militar Constanța. A executat pedeapsa la Canal.

Preotul **Ștefan Florescu**, născut la 31 august 1903 la Mogoșești, Olt, paroh la Jitaru, Olt, a fost închis între 1951 - 1952 și 1959 - 1964 pentru uneltire.

Preotul **Teodor Florescu**, născut în anul 1917 în localitatea Obârșia, Vâlcea, unde a devenit paroh mai târziu, a fost arestat în 1949 și condamnat la trei luni de închisoare pentru sabotaj economic, pedeapsă pe care a executat-o la la Caracal.

Preotul **Virgil Florescu** din Obârșia, Vâlcea, născut în 1907, a fost condamnat în 1951, pentru sabotaj economic, la doi ani detenție, apoi închis la Craiova și Brăila.

Preotul **Ion Flueraș**, născut la 15 mai 1907 în Ilovăț, Mehedinți, paroh în Pantelimon, a fost închis în perioada 2 mai 1952 - 30 aprilie 1956.

Părintele **Petre I. Focșăneanu** (†), născut la 18 aprilie 1914 în comuna Podul Turcului, Tecuci, a fost hirotonit preot în comuna natală, după ce a absolvit Seminarul din Roman. Când a terminat Facultatea de Teologie din București, a fost numit preot la biserica Sf. Gheorghe Nou din Ploiești.

În 1948 este arestat pe motiv că ar fi fost legionar. Eliberat în 1949, este trimis preot în comuna Nistorești, județul Vrancea.

Arestat din nou și condamnat pentru ajutorul pe care l-a dat luptătorilor anticomuniști din Munții Vrancei, a murit la Gherla, în 1953, din pricina bătăilor și a schingiuirilor la care a fost supus în izolarea închisorii, unde fusese trimis pentru că a oficiat slujba învierii în acel an. Decesul a fost înregistrat la primăria Gherla, sub nr. 86/ 18 iunie 1953.

Preotul **Mircea Fodorean** din Alba Iulia a fost deținut politic. Preotul **Constantin Foica** a fost închis la Canal.

Preotul **Leonte Frangu**, născut în 1919, paroh la biserica Sf. Pantelimon din Ploiești, a fost deținut politic.

Preotul **Ion Frațilă** din Brăila, născut la 18 octombrie 1909 în localitatea Viziru, Brăila, a fost arestat în 1958 și condamnat pentru "activitate legionară", prin sentința 1313/61 a Tribunalului Militar Constanța. A executat pedeapsa la Canal.

Preotul **Leonida Gavrilescu** din Fălticeni era închis la Valea Neagră după 17 noiembrie 1952.

Preotul **Traian Găină**, din localitatea Gogoșari, Giurgiu, a fost condamnat în 1950.

Părintele **Filaret Gămălău**, bucovinean, s-a născut în comuna Crucea, județul Suceava. La 21 de ani, în 1941, a fost încorporat și trimis pe front, în Rusia, unde a rămas până în decembrie 1943.

La 20 ianuarie 1944 a fost hirotonit diacon la Iași, iar la 5 martie 1944, preot. Trimis la Schitul Rarău, a găzduit câțiva nemți, pe care i-a cunoscut pe front. Unul dintre ei, Johan Mairlingen, a rămas la schit și a învățat românește. Descoperit de preotul inspector Rafael Dominte, care l-a turnat la Emil Botnăraș, neamțul a fost arestat, împreună cu părintele Filaret. Au fost duși la Suceava și de acolo la București, la Malmaison. După o lună, părintele a fost eliberat, la intervenția unei aproprie a lui Botnăraș.

Văzând suferințele oamenilor închiși pe nedrept și tot răul din țară, părintele a hotărât să facă ceva. Împreună cu doctorul Gheorghe Vasilache, au fondat organizația de luptă împotriva comuniștilor, « Gărzile Decebal », Iară nici o legătură însă cu Garda de Fier; părintele Filaret Gămălău nu a fost legionar. Organizația a ajuns să numere trei sute de oameni, în patru județe. Trădat de pictorul de biserică Irimescu, părintele Filaret a fost arestat la 5 septembrie 1949, dus la Piatra Neamț și bătut cumplit, apoi trimis la Câmpulung Moldovenesc, la Vatra Dornei și la Suceava, unde a fost anchetat de un evreu pe nume Popic și de un lipovean ce se numea Măriei.

Procesul a avut loc la Suceava și au fost judecați 84 de oameni din organizație. Părintele Filaret a fost condamnat la moarte, la 1 septembrie 1950. La insistențele procurorului Puișor din Iași, părintele a făcut recurs și pedeapsa a fost comutată la 25 de ani de muncă silnică.

Mutat la Jilava, apoi la Aiud în Zarcă, a fost scos, după o vreme, la muncă în fabrică. Foamete, bătaii... Părintele mărturisește că și-a pus în gând într-o zi să se sinucidă, după vreo zece ani de detenție, dar noaptea Hristos i-a apărut în vis și l-a întrebat: « Ce vrei să faci? Uiți că ai fost slujitor la altarul Meu? »

După aceea a mai rămas încă cinci ani în închisoare, dar nu i-a mai simțit la fel de grei ca înainte.

După ce a fost eliberat, în 1964, a lucrat într-o mină. A cerut și o parohie la mitropolitul Moldovei Justin Moisescu, dar acesta i-a răspuns: « Nu te-am pus eu să faci politică. Du-te de aici! »

Cum fusese coleg de Seminar cu Teoctist Arăpaș, actualul patriarh, pe atunci episcop la Arad, acesta l-a primit în eparhia sa, în comunele Baia și Slatina. De acolo s-a transferat în Secuime, paroh în satele Moșâni și Veta. A rămas acolo mai bine de 22 de ani, până în 1994, deși s-a pensionat din 1992. Părintele are trei fii și s-a întors în satul natal Crucea, în Bucovina, împreună cu unul dintre ei.

Preotul **Aurel Gâlcă**, născut în 23 iulie 1902 la Câmpulung Muscel, paroh la Vișoi, Argeș, a fost arestat de două ori: între 18 noiembrie 1950 - 9 martie 1953 și între 17 octombrie 1959 - 9 mai 1960.

Preotul **Constantin Geană** din Bala, Mehedinți, a fost arestat de comuniști.

Părintele **Spirache N. Geană** s-a născut la 24 septembrie 1909 în satul Curtișoara, comuna Teslui, județul Olt. A absolvit clasele primare în satul natal, liceul la Slatina și Facultatea de Teologie la Chișinău în 1934. În luna decembrie a aceluiși an, a fost hirotonit preot pe seama parohiei Teslui, devenită Cherlești, unde a slujit până în aprilie 1995 când a ieșit la pensie. Perioada aceasta a fost întreruptă de cei patru ani și jumătate de închisoare, între mai 1948 - decembrie 1952.

La Chișinău, studenții teologi erau bine organizați în lupta împotriva comunismului. Sprijin le era ziarul *Neamul românesc* editat de N. Iorga.

După absolvire, deoarece a refuzat să se înscrie în vreun partid, Consiliul Eparhial format din liberali și țărăniști s-a opus numirii sale. După trei amânări, episcopul Nichita Duma l-a numit împotriva hotărârii Consiliului Eparhial.

A fost arestat la asasinarea lui I.C. Duca și a lui Armând Călinescu, când a fost propus pentru împușcare și scăpat ca prin minune. A fost arestat din nou în 15 mai 1948 și dus la penitenciarul din Slatina, unde a rămas închis, tară să fie anchetat, până în luna septembrie. De acolo l-au mutat, cu un lot de 18 persoane, la Ocele Mari și apoi la Aiud. Nici unul din lotul celor 18 nu a fost condamnat sau măcar anchetat până în momentul în care au fost duși la Aiud.

Părintele Spirache Geană a fost închis împreună cu preoții Vasile Ionescu din Văleni, Olt și Marin Stăncescu din Tâmpeni, Olt.

A rămas la Aiud, unde a lucrat în fabrică, până în 1950, când a fost transferat la Ocnele Mari și apoi la Canal, la Capu Midia. Aici erau cazați într-o baracă 130 de persoane, majoritatea preoți. Aici se afla și Corneliu Coposu și prințul Ghica. Hrana la Canal era insuficientă; în câteva zile au dispărut toți câinii și toate pisicile de pe lângă baracă. Se mâncau până și șerpi prinși pe marginea ghiolului. Pe unde lucrau deținuții nu mai rămânea nici un fir de iarbă sau vreo buruiană; toate erau mâncate.

Lucrând ca dulgher al șantierului, părintele avea posibilitatea să îi ajute pe deținuții care spărgeau piatră la calea ferată, făcându-le tălpi de scândură care să le protejeze picioarele. A fost însă pârât și pedepsit, nemaiaivând o vreme dreptul la felul doi de mâncare.

Pus în libertate la sfârșitul anului 1952, a ajuns acasă la 1 ianuarie 1953, unde i s-a stabilit domiciliu obligatoriu. Copiii i-au fost dați afară din școală. Era mereu anchetat, uneori împreună cu soția sa, de către un ofițer de la Securitate.

La Aiud aveau acces în primele luni la slujbele religioase din capela închisorii, care a fost mai târziu însă demolată.

Astăzi părintele aduce laudă lui Dumnezeu care l-a scăpat din toate necazurile și mulțumire credincioșilor ce au fost mereu alături de el și l-au ajutat.

Preotul **Constantin Caliope Georgescu** născut în Cireașov, Olt, tuns în monahism la Mănăstirea Frăsinei, licențiat în teologie, stareț la Lainici, arhimandrit, exarh al mănăstirilor din Oltenia, a fost anchetat, cu călugării de la Lainici, în 1983, de Securitatea din Tg. Jiu. A decedat în 1983.

Preotul **Constantin A. Georgescu**, născut la 27 februarie 1906 în comuna Pucioasa, Dâmbovița, paroh la Plopeni, Prahova, a fost arestat în perioada februarie 1953 - iunie 1954.

Preotul colonel **Gheorghe Georgescu** din Făgețelu, Olt, confesorul garnizoanei București, a fost acuzat de complot împreună cu alte 11 persoane - între care preoții Emil Marinescu și fratele acestuia, Anghel Marinescu, Gheorghe Neamțu și Grigore Păcioianu - și condamnat, în 1959, la patru ani de închisoare.

Părintele **Grigore Georgescu**, născut la 15 ianuarie 1910 la Brăila, preot în localitățile Nedelcu și Cherciu, județul Brăila, a fost arestat în 1949 și condamnat prin sentința 3454/49 a Tribunalului Militar Galați, la trei ani de închisoare pentru "instigare publică". A fost închis la Penitenciarul Galeș.

Preotul **Ion Georgescu**, născut la 25 martie 1894 la Păușești-Otăsău, Vâlcea, paroh la Șerbănești-Tctoiu, a fost arestat în perioada 1958 - 1964 pentru uneltire.

Preotul **Nicolae Georgescu** (†) de la Curtea Veche, București, fost director al Seminarului Teologic din Edineț, Basarabia, arestat în 1945, a murit la Jilava în 1958.

Preotul **Roman Georgescu**, născut la 17 martie 1924 la Pucheni-Moșneni, Prahova, a fost condamnat prin sentința 42/7. 05. 1958 a Tribunalului Militar București, la șase ani de temniță grea, trei ani degradare civică și confiscarea averii.

Preotul **Toma Georgescu** (†) din Târgoviște, arestat în 1952, a murit la Canal, în același an.

Preotul **Vasile Georgescu**, născut la 15 aprilie 1905 în comuna Ștefănești, Vâlcea, paroh în comuna natală, a fost închis pentru agitație publică, în perioada august 1952 - august 1955.

Preotul **Ioan Gheorghe**, născut la 9 decembrie 1911 în Călărași, paroh în localitatea Vasile Roaită, Ialomița, a fost arestat prima oară în perioada decembrie 1952 - iulie 1955, iar în 1959 arestat din nou și condamnat prin sentința 794/7. 08. 1959 a Tribunalului Militar București, la zece ani de muncă silnică. În 1960 a fost eliberat.

Preotul **Nicolae Gheorghe**, născut la 7 februarie 1906 în Furculești, Teleorman, paroh la Viișoara, Teleorman, a fost condamnat la șase ani de închisoare, patru ani de interdicție corecțională

și confiscarea averii, prin sentința 133/14. 12. 1956 a Tribunalului Militar București, pentru "uneltire împotriva ordinii sociale prin agitație".

Preot în Oltina, Călărași, **Vasile Gheorghe** a fost închis în 1949 la Gherla, Aiud și la Canal, pentru "uneltire împotriva ordinii sociale".

Părintele **Vasile Gheorghe**, paroh în Băbeni, județul Buzău, s-a născut la 27 aprilie 1913 la Drogu, județul Brăila. În 1949 este arestat pentru "uneltire împotriva ordinii sociale" și condamnat la un an de închisoare, pedeapsă pe care a executat-o la Galați.

Arhimandritul **Chesarie Gheorghescu**, starețul Mănăstirii Curtea de Argeș, născut în 1929 la Osești, Vaslui, călugărit la Cozia, absolvent al Seminarului de la Mănăstirea Neamț și al Academiei Teologice din Moscova -Zagorsk, a fost arestat în 1960 la București și închis la Uranus, Jilava, Dej și Gherla. În 1964 a fost eliberat.

Preotul **Nicolae Gheorghiu**, născut la 26 iulie 1923, paroh în localitatea Brusturi, județul Neamț, a fost condamnat în 1957 la opt ani de închisoare, pedeapsă executată la Bacău, Jilava și Gherla.

Preotul **Nicolae Gheorghiu**, născut la 5 septembrie 1911 la Căineni, Vâlcea, paroh la Risipiți-Lăcusteni, Vâlcea, închis în perioada 1959 - 1966, a fost condamnat prin sentința nr. 18/22. 04. 1961 a Tribunalului Militar București.

Preotul **Toma Gherasimescu**, paroh în Roman și apoi la București, profesor la Cernăuți, a fost arestat în perioada 1959 - 1964. În 1952 se afla la Aiud.

Preotul **Vasile Ghergheasa** (Gheorghiasa), născut la 8 decembrie 1911 la Broșteni. Neamț, arestat în 1949, cu ocazia mișcărilor de pe Valea Ozanei și a Bistriței, a fost condamnat de Tribunalul Militar Iași, prin sentința 166/18. 02. 1950, la cinci ani de închisoare, pentru "uneltire împotriva ordinii sociale". În 1951 se afla la Canal, în Brigada 13.

Preotul **Ioan Ghidea (Ghindea)** (†) din Drăguș, a decedat în anul 1952, din cauza bătăilor pe care le-a primit la Securitate - potrivit mărturiei părintelui Nichita Bălescu.

Preotul **Alexandru Ghindă**, născut în 1900 la Ohaba-Mușetești, Gorj, paroh la Colibași, Bobu, Gorj, a avut mai multe condamnări între 1949 și 1953. fiind deținut la Târgu Jiu, Craiova, Caransebeș, Văcărești. A decedat în 1980.

Preotul **Aurel Ghiocel**, născut la 19 iulie 1907 în comuna Beleți, Argeș, paroh la Negrești, Argeș, a fost arestat în perioada septembrie 1959 -februarie 1960. A fost bătut în închisoare așa încât nu mai putea nici să lină lingura în mână. Ar putea fi vorba de același preot Ghiocel, închis împreună cu părintele Ștefan Bălașa, arestat pentru că a făcut în secret slujba de înmormântare a judecătorului care l-a condamnat pe Ion Mihalache.

Preotul **Emil Ghiță** din Cărășeu, Satu-Mare, a fost arestat în 1952.

Părintele **Benedict Ghiuș**, născut la 21 octombrie 1904 la Domnești, Vrancea, preot cu doctoratul în teologie la Strasbourg, cadru universitar, a refuzat în trei rânduri sfințirea ca episcop. A fost arestat în 1958 și condamnat în lotul "Rugului Aprins", prin sentința nr. 125/1958 a Tribunalului Militar București, la 15 ani de închisoare. Deținut la Aiud și Salcia, a fost eliberat în 1964. A decedat la Mănăstirea Cernica.

Preotul **Gheorghe Giurău**, născut la 1 aprilie 1918 în localitatea Brusturi. Bihor, paroh la Comănești și Clușlaz, Bihor, a fost închis în perioadanoiembrie 1949 - ianuarie 1954.

Preotul **Gheorghe Giurgiu**, născut la 4 iunie 1908 în comuna Lunca, județul Cluj, paroh la Kirău și Călărași, județul Cluj, a fost închis în perioada 1952- 1954.

Preotul **Ion Giurgiu**, paroh în Moeciu și Bran, Brașov, a fost arestat și condamnat la cinci ani de închisoare; a executat pedeapsa la Oradea și Năvodari.

Preotul **Vasile Giurgiu**, paroh în localitatea Mizieș, Bihor, a fost arestat în 1957 și condamnat de Tribunalul Militar Oradea la 15 ani de muncă silnică, prin sentința 262/1957. La eliberare, în 1964, a fost reîncadrat în parohia Pietroasa.

Preotul **Ioan Glăjar**, născut în 1929 în Ucea de Jos, Brașov, lector la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Sibiu, a fost arestat în 29 iunie 1948 și deținut un an și trei luni la Brașov.

Preotul **Pavel Glăvan**, născut la 2 mai 1909 în localitatea Vălcani, Timiș, a funcționat ca preot în parohiile Vălcani, Secaș și Murani. din 1935. după Absolvirea Academiei Teologice din Arad, până în 1949, când a fost arestat și condamnat la zece ani de închisoare, pe care i-a efectuat în Delta Dunării, în colonia Periprava.

În 1968 revine ca preot în parohia Murani, protopopifeu. il Timișoara, de unde se pensionează în 1976. A decedat la 30 aprilie 1992.

Preotul **Aurel Gliga**, paroh în Turda, a fost închis în perioada februarie - noiembrie 1952.

Preotul **Vasile Glodeanu** din Chidriș, Covasna, a fost arestat în mai multe rânduri.

Preotul **Nicolae Goanță** (†) din Basarabia a fost împușcat de către ruși, în Craiova, la vârsta de 36 de ani.

Preotul **Petre Godescu**, paroh în Bascov, Argeș, a fost arestat în 12 aprilie 1955.

Preotul **Vasile I. Gogulescu** din Aluniș, Olt, a trecut prin temnițele comuniste.

Preotul **Gheorghe Goia** din parohia Vad, Oradea, a dispărut la 15 august 1952.

Preotul **Anghel Gomolea**, născut în 1912 în localitatea Mihail Kogălniceanu, Brăila, a fost arestat în 1961 și condamnat la cinci ani de închisoare. A decedat în 1987.

Preotul **Dumitru Goraș**, născut la 16 august 1907 în comuna Dimăcheni, Botoșani, paroh la Vășcăuți, Suceava, a fost arestat în perioada 1948 - 1952. În 1958 a fost din nou arestat și condamnat la șapte ani de închisoare, de Tribunalul Militar Iași. Eliberat în 1964, a avut domiciliu obligatoriu până în 1967.

Preotul **Ioan Gorgoi**, paroh la Priboienii de Sus, Muscel, a fost arestat în 1948.

Preotul **Dimitrie Gornic**, născut la Iernata, Arad, în 5 decembrie 1914, paroh la Buteni - Iernata, Arad, a fost arestat în 1958 și condamnat la 18 ani de închisoare, prin sentința nr. 347/14. 03. 1959 a Tribunalului din Cluj. A executat pedeapsa la Gherla și Aiud.

Preotul **Constantin Grancea**, născut la 4 martie 1909 în comuna Falciu, Iași, paroh la Șișcani, Duda și Dobrina, Vaslui, a fost arestat în perioada 8 mai 1958 - 3 septembrie 1951. După eliberare a slujit în parohiile Brădești, Bârlad, Perieni, Bereasca-Vaslui, Pogonești-Huși, Zorleni, Vaslui, 23 August, București.

Ieromonahul **Xenofont Grapă**, născut în 1933 la Pietroasele, Buzău, a fost arestat împreună cu preotul Ioan Petrinca.

Preotul **Enache Graur**, născut la 21 martie 1909 în localitatea Străoane, Vrancea, paroh în localitățile Păunești și Focșani, a fost condamnat prin sentința nr. 663/1950 a Tribunalului Militar Galați la 18 ani de muncă silnică. Eliberat în 1964, a slujit în parohiile Biliești, Vrancea și Săpunari.

Preotul **Ion Graure**, născut la 8 mai 1922 în comuna Brazi, județul Prahova, a fost închis în perioada februarie 1951 - august 1954.

Preotul **Nicolae Grebenea** din Bacău, a fost închis la Aiud și Baia Sprie, de unde a fost trimis, în lanțuri, la mina de la Cavnic. A ieșit din închisoare la 28 iulie 1964, după 18 ani petrecuți în temnițele comuniste. Astăzi trăiește la Piatra Neamț.

Preotul **Minai Grecu** dn Deda a fost închis la Gherla.

Preotul **Romul Grecu**, născut la 16 octombrie 1913 în localitatea Răhău, Alba, unde mai târziu devine paroh, a fost condamnat în 1960 pentru "uneltire contra ordinii sociale" la patru ani de închisoare, de Tribunalul Brașov, prin sentința nr. 139/26. 05. 1960. A fost deținut la Aiud.

Preotul **Iancu Grigoraș** din Borșa, Iași, a trecut prin închisorile comuniste, potrivit mărturiei părintelui Alexandru D. Anton.

Preotul **Gheorghe Grigoraș**, născut la 22 mai 1914, în Oncești, Bacău, paroh la Vulturești și Scărișoara, Bacău, a fost condamnat prin sentința 121/15. 02. 1950 a Tribunalului Militar Galați la doi ani de închisoare pentru omisiune de denunț.

Preotul **Eugen Grigore** (Grigoriu) din Cârliți, Neamț, a fost condamnat la 12 ani de închisoare.

Preotul **Ilie Grigore**, născut la 13 martie 1916 în Roești, Vâlcea, a fost închis în perioada 1959 - 1960, pentru uneltire.

Preotul **Ioan Grigorescu**, născut la 12 ianuarie 1904 la Câmpulung Muscel, paroh în București, a fost condamnat de Tribunalul raionului Muscel la doi ani de închisoare, prin sentința 69211. 05. 1959, pentru deținere de aur.

Preotul **Sergiu Groapă**, paroh în Gornea, Caraș-Severin, a fost deținut politic.

Preotul **Dumitru Gropsilă**, născut la 7 septembrie 1924 în comuna Gălăteni, Ilfov, paroh la Șericu, Ilfov, a fost închis în perioada 26 august 1954 - 19 octombrie 1955 fără să fie judecat.

Preotul **Ioan Grosu**, paroh în localitatea Donie, protopopiatul Focșani, a fost deținut la Capu Midia.

Preotul **Ștefan Grosu**, născut la 7 ianuarie 1919 în Bucovina, paroh la Codreni, județul Botoșani, a fost închis în perioada martie 1948 - noiembrie 1949.

Preotul **Alexandru Gruia**, născut la 14 iulie 1910 în localitatea Ciuta, județul Caraș-Severin, a intrat în cler după ce a absolvit Academia Teologică, fiind numit preot în parohia Herneacova, Timiș, la 1 decembrie 1935. Aici a funcționat până la data de 29 septembrie 1959, când a fost arestat și judecat de Tribunalul Militar Timișoara, care l-a condamnat pentru "uneltire contra ordinii sociale" prin sentința nr. 150/1960 la cinci ani de închisoare. A fost închis la Aiud. În 1964 a fost reîncadrat în parohia Sântandrei, protopopiatul Timișoara, unde a funcționat până la pensionare, în 1983. A decedat la 7 octombrie 1986.

Preotul **Gureanu** din Brădiceni, Gorj, a fost arestat după 1956.

Preotul **Gheorghe Guțescu** (†) din Lugoj sau Caransebeș, deținut la Aiud încă din timpul lui Antonescu, a decedat în iarna anului 1953 la Peninsula.

Jeromonahul **Nicolae Emilian Gâțu** (Guțu) de la Mănăstirea Polovragi a fost arestat la 3 martie 1950 pentru că l-a ascuns pe colonelul Iulian Popovici.

Preotul **Ioan Guțu**, paroh în localitatea Odaia Manolache, județul Galați, a fost condamnat de Tribunalul Militar Galați la trei ani și șase luni închisoare, pentru agitație contra ordinii sociale.

Preotul **Petre Hagi** (+), protopop la Cetatea Albă, apoi paroh în București, la biserica Popa Soare, arestat în 1949, a murit în 1961 la Botoșani, cu o lună înainte de eliberare.

Preotul **Gheorghe Harghel** de la biserica Sf. Dumitru, Chișinău, protopop în Transnistria, a fost condamnat la 25 de ani detenție.

Preotul **Hartan** din Bacău a fost condamnat în 1956 la zece ani de închisoare.

Preotul **Constantin Hâncu** s-a născut în Verejeni, Orhici, la 21 mai 1912. În 1959 era paroh în comuna Progresu, Călărași, când a fost arestat și condamnat pentru "uneltire împotriva ordinii sociale", prin sentința 166/8. 09. 1959 a Tribunalului Militar București, la 12 ani detenție grea.

Preotul **Vasile Hâncu**, născut la 8 iunie 1916 în localitatea Tanacu, Vaslui, paroh în Negrești, Asău, Tansa, Poenari și Todirești, județul Iași, a fost arestat în 1958 pentru "uneltire împotriva ordinii sociale" și condamnat prin sentința nr. 1283/1958. A executat șase ani de închisoare la Aiud.

Preotul **Ion Hartan**, născut la 4 mai 1911, paroh la Climești, Neamț, a fost condamnat de Tribunalul Militar Iași la zece ani de închisoare pentru "uneltire contra ordinii sociale".

Preotul **Iustinian Ion Herescu** de la Mănăstirea Recea, Târgu Mureș, se numără printre preoții despre care părintele Ion Movileanu mărturisește că au fost închiși sau au avut domiciliu obligatoriu în anii prigoanei comuniste.

Preotul **Alecu Hilohi**, născut la 21 noiembrie 1910, paroh în localitatea Traianu, Tulcea, a fost condamnat la doi ani de închisoare.

Ieromonahul **Justinian Hilohie** de la Mănăstirea Recea, Mureș, a fost condamnat la cinci ani de închisoare.

Părintele **Constantin Hodoroagă**, născut în 7 august 1919, în localitatea Milcoiu, județul Vâlcea, a fost paroh în localitatea Sălătruc, protopopiatul Curtea de Argeș.

A absolvit Școala primară la Sălătruc, Seminarul Teologic la Curtea de Argeș, iar Facultatea de Teologie la București.

În anul 1942 a obținut licența, s-a căsătorit și a fost hirotonit diacon, iar în anul următor, preot. Din 1946 s-a transferat în parohia Sălătruc, unde a slujit până în 1991, când s-a pensionat.

Pentru că a socotit că este de datoria unui preot să lupte împotriva ateismului și pentru dreptate, s-a implicat în alegerile din 1946. A luat parte la constituirea unui grup de rezistență condus de profesorul Dumitru Apostol din Pitești.

La 28 august 1948 a fost arestat și dus la Securitatea din Pitești. Părintele Constantin Hodoroagă consideră că nu mai este cazul să descrie cum a decurs ancheta, deoarece metodele sunt prea cunoscute din câte s-au scris deja.

După zece zile de anchetă a fost trimis la Penitenciarul Pitești, iar la 3 februarie, transferat la închisoarea din Craiova.

Condamnat în 1949 la șase ani de închisoare prin sentința nr. 321 pentru "uneltire împotriva ordinii sociale", a rămas la Craiova până în decembrie 1949, când a fost mutat, în urma unei greve, la Aiud. După un drum chinuitor de trei zile, a ajuns în fața unei porți pe care scria: *Cei ce intrați aici, renunțați la orice speranță*; era poarta închisorii din Aiud.

După ce a fost supus regimului de exterminare de la Aiud, în 1954 l-au mutat la mina de plumb din Valea Nistrului. Mureau uneori câte 15 deținuți pe noapte, care pentru Iov. Dulgherii - directorul M.A.I. - reprezentau "buruienile rupte din lanul de Hori și puse la uscat, pentru a fi arse".

La Pitești, părintele Constantin Hodoroagă a fost închis împreună cu preoții Ion Druțu, din Dăești, Vâlcea, consilier la Episcopia Argeșului și Nicolae Popescu din localitatea Câinei, județul Vâlcea.

La 27 decembrie 1947, într-o cameră de pedeapsă erau închiși 94 de "bandiți", înfomețați și însetați; li se spunea mereu că "bandiții care au vrut să distrugă republica" trebuie să moară. Erau acolo închiși și cei trei preoți de la Argeș: Constantin Hodoroagă, Ion Druțu și Nicolae Popescu. La propunerea părintelui Nicolae Popescu, cei trei au tăcut legământ că, de îi va ajuta Dumnezeu și vor ieși de acolo, vor construi o biserică.

După ce a ajuns la greutatea de 35 de kilograme, după ce a avut cavernă la plămânil stâng și din dreptul ei s-au scos patru sute de grame de puroi, după ce a fost închis de mai multe ori în carceră și tară nici o vină aruncat la "neagra" sau dus la Zarea, după ce la mina de plumb de la Valea

Nistrului s-a îmbolnăvit de icter infecțios, pe data de 4 septembrie 1954, părintele Constantin Hodoroagă a fost pus în libertate.

Acasă a găsit totul în paragină, soția bolnavă, tatăl arestat de mai multe ori pentru sabotaj, socrii ce au fost nevoiți să vândă totul pentru a supraviețui, copiii huiduiți că tatăl lor a fost în pușcărie etc. Cu multă răbdare a reușit să depășească toate greutățile, iar în 1974 a început lucrul la biserica pe care făgăduise în închisoare să o construiască. La 22 mai 1977, biserica din Sălătrucu de Jos a fost sfințită de către P.S. Gherasim.

Preotul Ioan Hornea, născut la 15 decembrie 1929 în comuna Șeitin, Arad, paroh la Vânători, Arad, a fost arestat în 1948, în 1953 și în 1954. A fost închis la Arad, Timișoara, Sibiu, Brașov, București și Caransebeș.

Ieromonahul **Evghenie Hulea**, starețul de la Schitul Mușinoaiele, a fost arestat în toamna anului 1949 pentru ajutorul pe care l-a dat luptătorilor din munți.

Preotul **Ioan Hurmuz**, paroh în localitatea Roșcani, a executat șase luni de închisoare în timpul regimului comunist.

Preotul **Ioan Huștin**¹, născut la 6 februarie 1904 la Oncești, Vaslui, paroh la Cotroceni în București, a fost condamnat la moarte, prin sentința 106/15. 05. 1959 a Tribunalului Militar București, pentru "insurecție armată", pedeapsă comutată în muncă silnică pe viață.

Preotul **Tănasc Iacob**, născut la 28 mai 1916 în comuna Breaza, Buzău, paroh la Maxenu și Valea Puțului, județul Buzău, a fost condamnat în 1949 de Tribunalul Militar Galați la 20 de ani de închisoare, pentru "uneltire împotriva ordinii sociale". Liberat în 1964, a slujit în parohiile Puiștii de Sus și Vernești, Buzău.

Preotul **Petru Iana** din Curtea, județul Timiș, s-a născut la 1 octombrie 1903 în localitatea Var, județul Caraș-Severin. Obținând absolutoriul teologic, a fost hirotonit preot pentru parohia Curtea, protopopiatul Făget, județul Timiș, unde a funcționat de la 1 ianuarie 1927 până în 8 septembrie 1950 când a fost arestat. Condamnat pentru "uneltire împotriva ordinii sociale" la nouă ani de închisoare, de Tribunalul Timișoara, prin sentința nr. 559/1951, a executat pedeapsa în întregime. A fost eliberat din închisoare la 5 septembrie 1959, dar i s-a stabilit domiciliu forțat în localitatea Vișoara din fostul raion Slobozia, unde a funcționat ca preot. Reîntors în eparhia din care a plecat, a fost numit preot la Sălbăgel, protopopiatul Lugoș, apoi în parohia Gavojdia, din același protopopiat. A trăit până la 9 februarie 1993.

Preotul **Andrei Iancu**, paroh în Războieni, Constanța, a fost condamnat prin sentința 22/18. 01. 1950 a Tribunalului Militar Constanța, la zece ani de închisoare și trei de interdicție corecțională pentru "uneltire împotriva ordinii sociale".

Preotul **Axente Iepure**, născut la 14 octombrie 1906 în Sălicea, Cluj, paroh la Cacova-Ierii și Ploscoș, Cluj, a fost închis în perioada 16 august 1952 - 30 ianuarie 1954.

Preotul **Hariton Ieșan**, preot din Sâmbăta de Sus, a trecut prin temnițele comuniste, potrivit mărturiei părintelui Nichita Bălescu. Un fiu al părintelui Hariton Ieșan trăiește în orașul Victoria.

Preotul **Ioan Iftemie**, născut la 22 iunie 1909 la Tecuci, paroh la Giurgioana - Zeletin, a fost condamnat de Tribunalul Militar Galați, în 1948, la șase ani de închisoare pentru găzduire de infractor. Grațiat în 1953, a fost arestat din nou în perioada iunie 1959 - iulie 1960.

Diaconul **Gheorghe Iftimie** din Iași, a fost arestat pentru "uneltire împotriva ordinii sociale" și condamnat prin sentința nr. 70/1949. A executat pedeapsa la închisoarea din Suceava.

Preotul **Iiescu** din comuna Strâmba, județul Bistrița-Năsăud, a fost deținut în Balta Brăilei.

---

¹ In « Mărturisitori de după gratii », apare Huștea (Huștu).

Preotul **Adrian Ilescu**, născut la 27 iulie 1909 în comuna Păușești -Măglași, județul Vâlcea, a urmat cursurile Seminarului Teologic din localitatea Ismail. A funcționat ca preot paroh în localitatea Vlăduțeni și un an ca preot misionar în Transnistria. În 1946 a fost închis opt luni fără a fi judecat. Arestat din nou în 1959, a fost judecat și condamnat prin sentința nr. 71/26. 02. 1960 a Tribunalului Militar Craiova la cinci ani de închisoare, apoi trimis la Pitești, Gherla, Aiud și Sighet. La Pitești a fost victimă a reeducării, schingiuit, umilit prin metode bestiale. După ieșirea din închisoare în 1964, a ajuns cu greu preot în Eparhia Ilfov. A murit în 1988, la 79 de ani.

Preotul **Dumitru Ilescu-Palanca** (†), născut la 27 octombrie 1903 în comuna Nemoiu - Palanca, județul Vâlcea, preot la biserica Stavropoleos din București, condamnat în 1948 de Tribunalul Militar București la 25 de ani de muncă silnică pentru "uneltire împotriva ordinii sociale", închis la Jilava, Gherla și Lugoj, a murit la Salcia, în 16 martie 1963 și a fost aruncat într-o groapă din cimitirul satului Agaua, județul Brăila.

Preotul **Gheorghe Ilescu**, paroh la Răsucenii de Sus, Teleorman, a fost deținut la Cernavodă și Bicaz în perioada iulie 1950 - august 1951. După eliberare, i s-a stabilit domiciliu obligatoriu până în 1954.

Preotul **Leonida Ilescu**, născut la 20 aprilie 1899 în comuna Cornurile, județul Prahova, paroh la Petrești, Ialomița, a fost arestat în perioada iulie 1952 - iunie 1954. Arestat din nou în 1958, a fost eliberat după patru ani, în 1962.

Preotul **Victor Ilescu**, născut la 28 septembrie 1901 în localitatea Cornurile, Prahova, paroh în Ploiești, la biserica Sfânta Treime, a fost arestat în perioada august 1953 - septembrie 1954.

Preotul **Ion Iieșu** (†) din Teregova, Caraș-Severin, a murit în închisoare.

Preotul **Ioan Ilinescu**, paroh la Nicolina, județul Iași, a fost arestat pentru "uneltire împotriva ordinii sociale" și închis la Suceava.

Preotul **Ilie Ilisei**, paroh în localitatea Cornu Luncii, a trecut prin temnițele comuniste.

Preotul **Ilie Imbrescu** (†), născut la 26 aprilie 1909 în localitatea Dalboșet, Caraș-Severin, paroh la Balcic și în București, a fost arestat în martie 1948 și condamnat prin sentința 1025/1. 07. 1948 la zece ani de temniță grea și la 15 de muncă silnică. A murit la 19 noiembrie 1949, în închisoare la Aiud.

Preotul **Constantin Inescu** din Drobeta Turnu Severin a fost condamnat la cinci ani și șase luni de închisoare.

Preotul **Călin Ioachim** din Sebeșul de Jos, Sibiu, a fost arestat și condamnat pentru că a spovedit persoane căutate de Securitate.

Preotul **Ioanete** (†) din Poșaga, județul Alba, a fost omorât în casa parohială, între partizanii asediați de Securitate.

Preotul **Gheorghe Ioanițescu**, născut la 20 mai 1900, a fost arestat în 1949 și condamnat de Tribunalul Militar Craiova la 14 ani de închisoare, pentru "uneltire împotriva ordinii sociale".

Preotul **Sinesie Ioja** (†) din Ramșa, Arad, a decedat în închisoare la Târgu Ocna.

Preotul **Ion Ionașcu**, născut la 24 ianuarie 1908 în comuna Hârșova, Constanța, paroh la Islaz, Ilfov, a fost condamnat prin sentința 1150/7. 09. 1955 a Tribunalului Militar București la cinci ani de temniță grea și confiscarea averii pentru "activitate contra clasei muncitoare".

Preotul **Ionescu** din Scornicești a fost arestat în 1948 pentru activitate anticomunistă. În 1952 se afla la Aiud.

Preotul **Alexandru Ionescu** din Fetești, Ialomița, fost secretar al Mitropoliei din Craiova, era închis, în 1959, la Botoșani.

Preotul **Cele Ionescu**, născut în 1910, paroh în Bucinișu, Olt, a fost arestat în 1957 și condamnat la trei ani de închisoare. A executat pedeapsa la Brăila.

Preotul **Constantin Ionescu**, născut la 7 mai 1906 în Malovăț, Mehedinți, paroh în comuna natală, a fost condamnat la 12 ani de închisoare, prin sentința 309/1952 a Tribunalului Militar București, pentru "uneltire împotriva ordinii sociale". Grațiat în 1956, a slujit la parohia Adormirea Maicii Domnului din Turnu Severin.

Preotul **Dumitru Ionescu** din București a fost închis la Gherla.

Părintele **Florian Ionescu** din Bărăștii-de-Vale, Olt, a aflat la data de 8 iunie 1948, de la primarul comunei, Ion Firicel, că urmează să fie arestat pentru activitatea sa anticomunistă. Prin urmare, s-a ascuns în casa socrului său, în comuna Olești, de unde a fost arestat la 23 martie 1950, de către sergentul-major Ionescu, de la Spineni, județul Olt. Dus la Securitatea Slatina, a fost anchetat de locotenentul Vîlcu Vespasian. La 4 aprilie 1950, comandantul Securității județului Olt, maiorul Chicoș Mihail, l-a bătut pe părintele Florian cu pumnii peste cap până a căzut, după care a continuat să-l lovească în stomac cu cizmele. De atunci a suferit continuu mari dureri de stomac și ficat, iar la ieșirea din temniță, la spitalul Fundeni i s-a pus diagnosticul: ciroză hepatică atrofică și ulcer.

Transferat la Pitești, a fost în continuare maltratat de căpitanul Iordache, acesta bătându-l cu un baston de cauciuc peste cap, mâini, picioare, spate și luxându-i maxilarul.

Anchetat de locotenentul major Dumitrescu Nicolae și bătu! bestial și la Ministerul de Interne, scuipat în față de un alt anchetator, înfometat etc, a fost, în sfârșit, judecat de Tribunalul Militar București. Președintele completului de judecată era un colonel pe nume Mihăilescu. La a treia îniașare a fost achitat. Dar în loc să fie eliberat, a început o nouă anchetă, alte bătăi și înjurături, din partea locotenentului-major Dumilrescu. Judecat din nou, cu un alt președinte al completului de judecată, pe nume Manea, a fost condamnat la 5 ani de muncă silnică și trimis la Aiud, în iunie 1952.

A fost eliberat abia în august 1964. A revenit în comuna Otești, județul Olt, ca preot paroh.

*TRIBUNALUL MILITAR BUCUREȘTI SECȚIA A II-A DOSAR nr. 1362/1950
Sentința nr. 1044/26. 04. 1950 (extras)*

Cu unanimitate de voturi făcând aplicarea art. 209 p. 111 - a c. pe. comb. cu art. 463, 304, cjm și art. 25 pct. 6 c. penal condamnă pe Ionescu Florian, fiul lui Nicolae și Ștefania, fost preot, la 15 (cincisprezece) ani muncă silnică, 5 (cinci) ani degradare civică și confiscarea averii pentru crimă de uneltire contra ordinii sociale.

Îl obligă să plătească 5.000 (cinci mii) de lei cheltuieli de judecată. Făcând aplicarea art. 4 c. pr. pen. cu unanimitate de voturi îl achită de orice penalitate pe IONESCU FLORIAN pentru crimă de înaltă trădare. Ise socotește detenția preventivă de la data de 23. 03. 1950.

Prin decizia nr. 2847/ 07. 08. 1951 a Curții Militare de casare și justiție, s-a respins recursul inculpatului.

Prin Decretul nr. 411/24. 03. 1964, numitul IONESCU FLORIAN a fost grațiat de restul pedepsei ce mai avea de executat. Prezentul extras a fost eliberat, în baza cererii a cererii nr. 231/1983 pt. conformitate ss/ indescifmbil

Preotul **Gheorghe Ionescu**, născut la 26 decembrie 1904 la Aluniș, Olt, paroh în localitatea Urși, Olt, a fost închis între anii 1952 - 1954 pentru uneltire.

Preotul **Gheorghe Ionescu**, unul dintre conducătorii mișcării de rezistență din Munții Banatului, născut la 30 august 1899 în Veredin, Caraș-Severin, a fost arestat în 1952 și condamnat la 25 de ani de muncă silnică.

Preotul **Ioan Ionescu**, paroh în localitatea Crișan, Tulcea, a fost condamnat prin sentința 34/1952 a Tribunalului Militar Galați la opt ani de închisoare și cinci de interdicție corecțională pentru "uneltire împotriva ordinii sociale". A fost grațiat în 1959.

Preotul **Ion Ionescu**, paroh la biserica Sfânta Treime din Iași, a fost deținut, fără proces, în 1952, și supus unui tratament extrem de dur. A murit curând după ieșirea din închisoare.

Preotul **Iorgu Ionescu**, născut la 12 martie 1906 în comuna Singureni, Teleorman, paroh la Crevenicu, Teleorman, a fost arestat prima oară în perioada iulie 1952 - aprilie 1954. Fiind condamnat din nou în 1958, prin sentința 867/12. 09. 1958 a Tribunalului Militar București, la zece ani de închisoare și confiscarea averii pentru omisiune de denunț, Procuratura Generală a făcut recurs, în urma căruia pedeapsa a fost mărită la 15 ani de închisoare.

In 1964 a ieșit din închisoare.

Preotul **Marin Ionescu**, paroh în localitățile Păușa, Sălaj, și Puieștii de Jos, Buzău, a fost condamnat în 1949 pentru "favorizarea infractorului" la un an de închisoare, de Tribunalul Galați, iar în 1961 la doi ani de închisoare corecțională, prin sentința nr. 330/1961 a Tribunalului raionului Săveni, regiunea Suceava.

Preotul **Marin Ionescu**, născut la 10 august 1891 în comuna Deagu, preot profesor universitar din București, paroh la biserica Cuibul cu Barză, a fost arestat în perioada 9. 03. 1951 - 30. 03. 1954, pentru activitatea sa publicistică dinainte de 1944.

Preotul **Matache Ionescu**, născut la 13 iunie 1916 în comuna Pădu. ari, Argeș, a fost condamnat în 1957 de Tribunalul Militar București la zece ani de închisoare pentru "uneltire împotriva ordinii sociale". A fost grațiat în 1964.

Preotul **Mihail Ionescu**, născut în localitatea Teiu în 1901, paroh la Găești, Dâmbovița, a fost condamnat pentru uneltire, la un an de închisoare; a executat pedeapsa la Canal.

Preotul **Traian Ionescu**, paroh în localitatea Cuib, Prahova, a fost deținut la Canal.

Preotul **Valerian Ionescu**, născut la 19 august 1911 în Mănăstireni, Vâlcea, paroh în satul natal, a fost condamnat pentru uneltire, prin sentința 402/1959 la patru ani de închisoare.

Preotul **Vasile Ionescu** din Văleni, județul Olt, a trecut prin temnițele comuniste².

Preotul **Dumitru Ioniță**, paroh în Valea Babei, Vrancea, a fost condamnat în 1948.

Preotul **Ioan Iordache** de la biserica Sf. Nicolae din Bacău, doctor în teologie, a fost arestat în 1947 pentru refuzul de a predica împotriva lui Maniu. A murit la scurt timp după eliberare.

Preotul **Ion Iordăchescu**, născut la 5 iulie 1907 în comuna Vâlcele, Argeș, paroh la Spineni, Vâlcea, apoi la Găvanu, Argeș, transferat la Pitești, a fost condamnat pentru uneltire, la cinci ani de închisoare, din decembrie 1959, de Tribunalul Militar București.

Preotul **Mihail Iordănescu**, născut la 5 noiembrie 1904 la Ciocănești, Ialomița, paroh la Smârdan, Ialomița, a fost condamnat prin sentința 38/7. 01. 1952 a Tribunalului Ialomița la patru luni de închisoare pentru sabotaj.

Preotul **Nicolae Iordănescu**, născut la 6 ianuarie 1888 în Pătroaia, Dâmbovița, paroh în București, a fost condamnat prin sentința 49/12. 02. 1962 a Tribunalului Militar București la trei ani de închisoare pentru "uneltire împotriva ordinii sociale".

---

² Potrivit mărturiei preoților Mihai Dumitru și Spirache Geană, cu care a fost împreună închis

Preotul **Andrei Iorga** (Iorgu), din Bordușani, Ialomița, a fost închis în 1949, pentru "uneltire împotriva ordinii sociale."

Preotul **Gheorghe Iorga**, născut la 3 octombrie 1904 în comuna Ratezu, Gorj, paroh la Ohaba, Gorj, a fost arestat și condamnat prin sentința 2999/1950 a Tribunalului Craiova la un an de închisoare pentru favorizarea infractorului. În 1954 a fost arestat din nou și condamnat prin sentința 1649/1954 a Tribunalului Militar București la patru ani de închisoare pentru omisiune de denunț.